

1-10 2

eglutė

JANUARY

1889 apr.

SAUSIS

eglutė

SAUSIS
1889
JANUARY

TURINYS

- 3 SNINGA, A. Kašiubienė
- 4 KATINO ŪSAI, D. Augienė
- 10 ŠEŠTADIENIS, Rytų Laumė
- 13 JUOKŲ MAIŠELIS
- 14 GALVOSŪKIAI
- 18 PAKLYDĘS BERNIUKAS, O.M.
- 21 MERGAITĖ IR JOS ĮDOMŲ RADINIAI, D. Sadūnaitė
- 25 LIETUVAITĖS GIMNASTIKOJE, O.M.
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 EGLUTĖS KONKURSAS

PIEŠINIAI

Viršelis — J. Paukštienės

Vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- V. Tarabildienė — 3
- A. Sruoginienė — 4, 14
- O.M. — 6, 7, 8, 21, 27
- J. Paukštienė — 9
- R. Ardytė-Juškienė — 10, 11, 12
- A. Čeponytė — 15
- R.F. Peterson — 22, 23
- K. Juzaitytė — 30, 31
- E. Muliolienė — 32

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių ir piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

SNINGA

Albina Kašiubienė

Tai pribarstė sniego meškos!
Vėjas pūtė iš Aliaskos.
Baltos meškos, baltas sniegas
Žemę dengia gilus miegas.

Vaikai aplink sniegus svaido,
Sniego senis varnas baido.
Snaigės pilį ims statyti —
Nieko kito nematyti...

PASAKŲ pėdsakais

KATINO ŪSAI

Danutė Augienė

Dėdė Jurgis nešiojo ilgus ūsus. Linutė ir neatmena jo kitokio. Dėdė gyveno toli ir Linutė jį matydavo tik per šventes. Linutei dėdė atrodė labai geras, labai išmintingas—viską žinojo, viską galėjo. Kai jis atvažiuodavo, Linutės mama išskaičiuodavo kas namuose sugedo, kur prakiuro, kas neveikia ir dėdė viską sutaisydavo. Linutė buvo tikra, kad dėdė toks protingas ir galingas todėl, kad turėjo ūsus. . .

Kartą dėdė atvažiavo ir pasakė:

— Atsibodo man tie mano ūsai. Šiandien aš juos nuskusiu. Kartais įmerkiu juos į kavą, kartais į arbatą. O kai pieną geriu, ūsai pasidaro balti — kaip katino. Nereikia man tų ūsų!

Linutė sušuko:

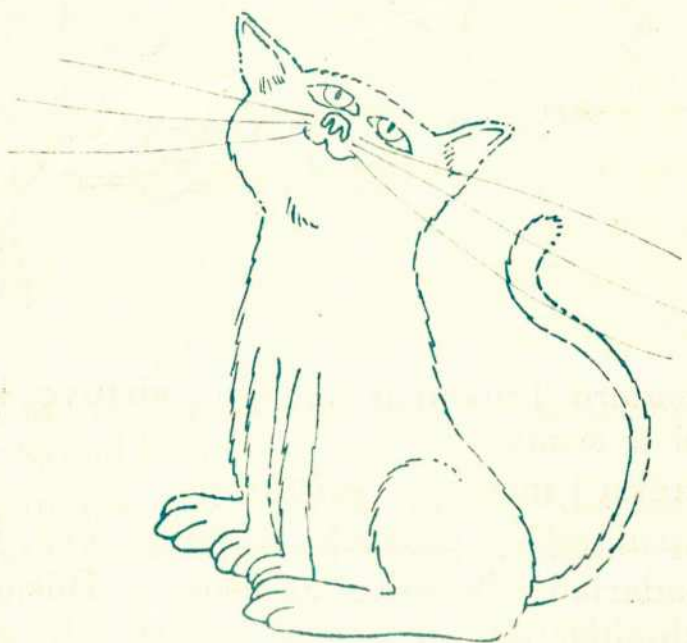
— Ne ne, dėde, tik neskusk savo ūsų. . .

— Ar aš tau toks gražus ūsuotas?

— Tau, dėde, bus blogai. . . Tau viskas ims nesisėkti.

— Ką tu čia išsigalvojai, Linut? — paklausė mama.

— Aš jums papasakosiu, kas atsitiko su katinėliu, kuris ūsus nusikirpo, — beveik su ašaromis akyse kalbėjo mergytė.

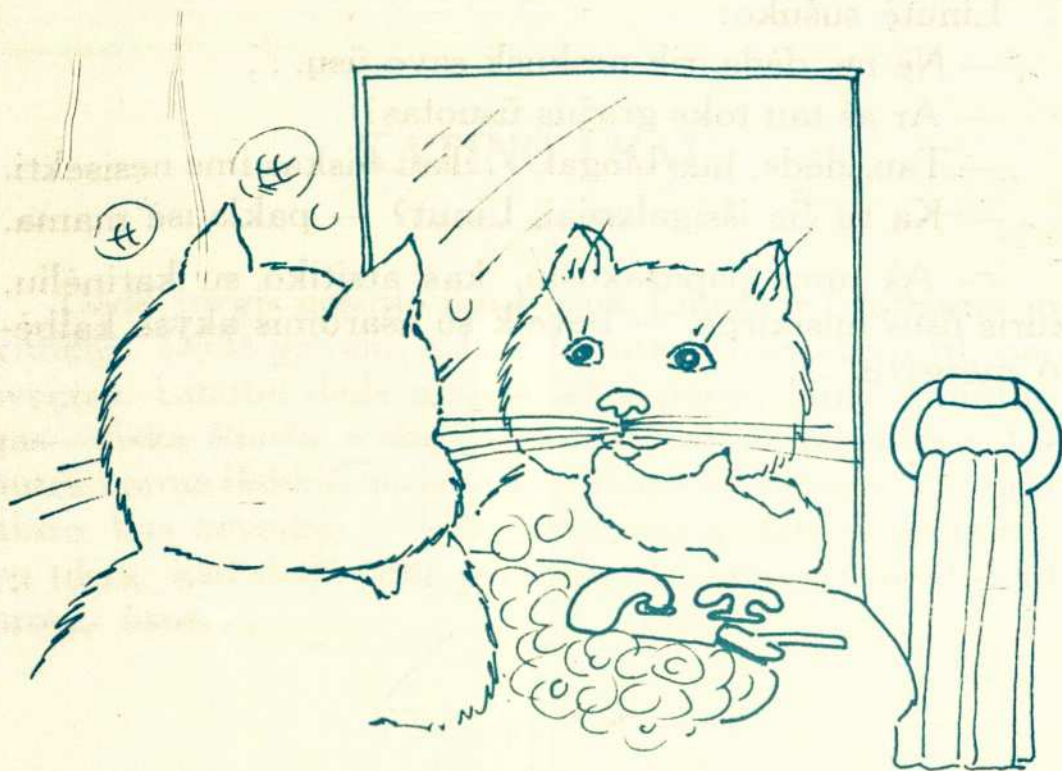

— Ką bendra turi dėdė Jurgis su katino ūsais?

— Na papasakok, papasakok, kas ten su tuo katinu atsitiko, — glostydamas ūsus, pasakė dėdė Jurgis.

— Taigi. . . Buvo toks Kačiukas. Su ūsais, — pradėjo savo pasakojimą Linutė. — Kartą jis žiūrėjo į veidrodį ir galvojo:

— Kam man tie ūsai? Nusiskusiu. Juk ir žmonės skutasi savo ūsus.

Tarė ir padarė. Linksmas nubėgo į virtuvę, kur pusryčiaavo tėvai ir sesutė.

— Pažiūrėkit į mane, — sušuko jis.

— Ką tu padarei? — prašneko nustebęs tėvas Katinas.

— Ką padariau? Nusiskutau ūsus. . . Būsiu gražus ponaitis Katinaitis. . .

— Oi, tu gailėsies! — tarė tėvas.

— Oi, tau bus negerai! — pridėjo susijaudinusi mama Katė.

— Šį kartą tau nepasisekė, broliuk! — kraipydama galvą pasakė sesuo Katytė.

Buvo laikas į mokyklą. Autobusas privažiavo prie namų ir davė signalą. Katinukas išbėgo. Mokykloje, pertraukos metu, draugai apspito Katinuką. Stebėjosi ir klausinėjo.

— Au, au, au — sulojo šuo, — ir kodėl tu nusiskutai ūsus???

— Kva, kva, — sukvaksėjo antis, — tu atro dai labai juokingai.

— Žmonės irgi skutasi ūsus, — išdidžiai atsakė jiems Beūsis. Kodėl katinams negalima?

— Žmonės yra žmonės, o tu — Katinas, — išmintingai ir rimtai prakalbėjo Pelėda. Katinams ūsai labai reikalingi.

— Kodėl, Ponia Mokytoja, kodėl? — nekantriai ją klausinėjo Katinas.

— Tu pats pamatysi. Tu pats įsitikinsi. . . — atsakė Pelėda ir nuskrido.

Tuo tarpu iš už kampo išlindo Pelė ir savo plonu balseliu pritarė:

— Taip taip. Pelėda sako teisybę. Ūsai didžiausias turtas. Be jų aš ir sūrio nesurasčiau. . .

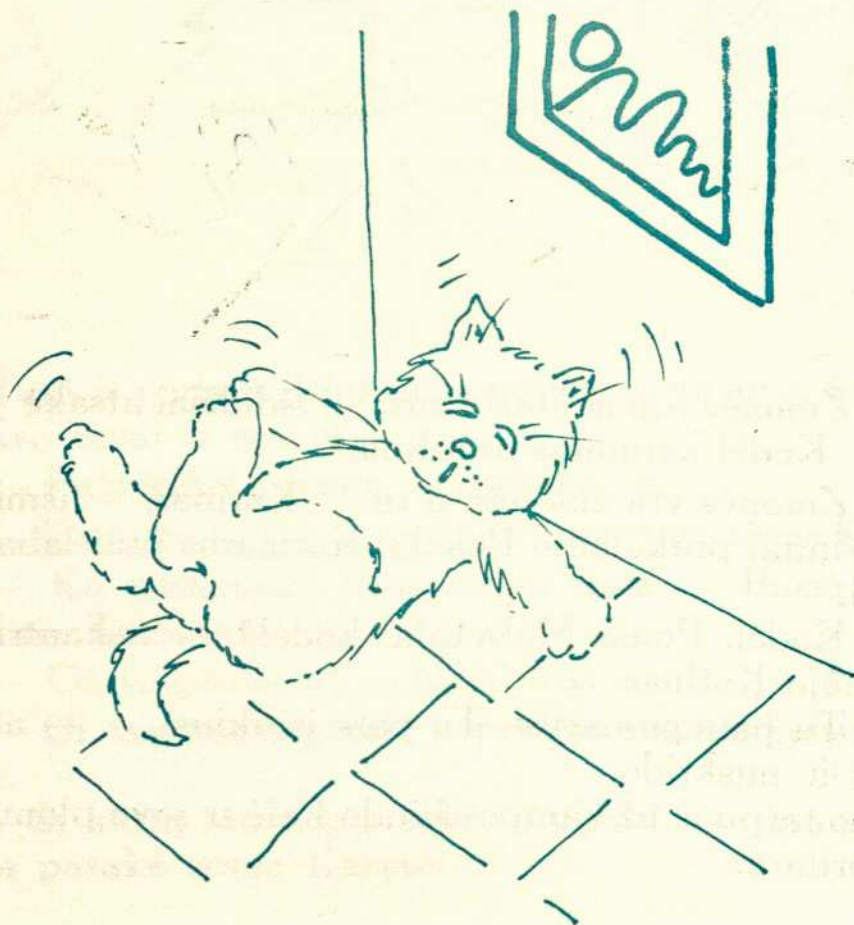
Naktį Kačiukas nubudo labai ištroškęs. Jis išlipo iš lovos ir ėjo į virtuvę. Ir "bum" trenkė į sieną.

— Tai jau turėsiu guzą kaktoje, — pagalvojo, bet ėjo toliau. "Bum". . . kitą galvos pusę trenkė į durų kraštą. Šoko išsigandęs ir išsitiesė kniaukdamas ant grindų. Koridoriuje užsidegė šviesos. Tėtė Katinas stovėjo su beisbolo lazda, pasiruošęs vyti vagį ar plėšiką. Užpakalyje jo drebėdamos stovėjo mama Katė ir sesutė Katytė.

— Na ir išgąsdinai tu mus, — pasakė tėtė.

— Kas tau nutiko, vaikeli? — klausė jo mama.

— Norėjau gerti ir ėjau į virtuvę. Ir štai. . . bumpte-lėjau galva į sieną, į duris ir. . . pargriuvau.

— Ar aš tau nesakiau, kad taip bus? — pasakė rimtai tėvas, keldamas vaiką.

— Kas bus? Kodėl?

— Matai, vaike, mūsų ūsai auga tokie ilgi ne be reikalo. Jie paliečia daiktus ir padeda mums saugiai judėti net ir tamsoje. Be jų. . .

— Taip taip. . . Jau žinau, kalbėjo Kačiukas glostydamas iššokusius guzus. O ką dabar man daryti?

— Kantriai laukti, kol vėl tavo ūsai ataugės. . .

Visi namiškiai klausė Linutės pasakos ir šypsojosi. Dėdė Jurgis glostė savo ūsus ir tarė:

— Žinai, Linute, o vis dėlto aš savo ūsus nuskusiu ir žiūrėsiu, kas man tada nutiks. . .

ŠEŠTADIENIS

Rytų Laumė

Šeštadienį pas mus viskas būna kitaip. Mama anksti rytą išvažiuoja į darbą. Tėtukas ir mes liekame namie.

Išeidama mama mums sako:

— Prižadinkit tėtuką ir paprašykit pusryčių. Būkit geri!

Aš nueinu pas tėtuką jį prikelti:

— Tėtuk, kelkis. Mudų su Kęstučiu norim pusryčių.

Tėtukas apsimiegojęs atsikelia iš lovos. Jis labai pamažu nueina į virtuvę. Pradedą ruošti mums pusryčius. Man paduoda duonos riekę ir įpila kavos į puoduką.

— Tėtuk, aš dar negeriu kavos. Prašau man įpilti pieno, — primenu jam.

Mano broliukui tėtukas paduoda šiltą vaisių ir ryžių košę. Jis dar yra labai mažas. Kartais tėtukas nepataiko šaukšto įdėti jam į burnytę. Košė uždrimba ant pilvuko. Kęstutis juokiasi. Tėtukas nesijuokia.

Baigę pusryčius, einam prie kitų darbų. Aš žinau, kad dabar laikas pakeisti Kęstučio vystyklą. Mama visad taip daro. Bet tėtukas nepratęs. Jis per klaidą Kęstučiui užpakaliuką patepa žalia dantų pasta vietoj baltos mostės. Tėtukui ilgai trunka nušluostyti pastą. Man yra labai juokinga.

Tėtukas padeda man apsirengti.

— Tėtuk, — sakau jam, — žiūrėk, ką padarei! — Jis man atbulai užvilko bliuskytę ir atvirkščiai užmovė kelnes! Aš pati apsiaunu batukus be klaidų.

Po pusryčių Kęstutis vėl nori numigti. Tėtukas jį paguldo į mano lovą. Jis nesiskundžia. Jam smagu pasikeisti lovom. Aš jam padainuoju, kol tėtukas pavalgo pusryčius. Tėtukas pasiima kavos puoduką ir nueina ant sofos skaityti laikraštį.

Aš matau, kad reikia suplauti indus. Atsitempiu kėdę prie plautuvės, įpilu vandens ir muilo. Aš moku indus plauti, nes kiekvieną dieną padedu mamai. Tėtukas susirūpina, kad aš tokia tyli.

— Ką darai, Dainele? — klausia tėtukas.

— Plaunu indus, — atsakau aš.

— O, labai gerai, — priitaria tėtukas.

Aš girdžiu, kaip tėtukas knarkia ant sofos. Baigiu darbą ir sudedu indus į vietą. . . Ir taip praeina diena. Po pietų grįžta mama. Ji mus visus pabučiuoja iš eilės.

— Na, kaip sekėsi? — paklausia mama.

— Man labai gerai sekėsi prižiūrėti vaikus, — pasigiria tėtukas.

Mudu su Kęstučiu šypsomės. Kęstutis smagiai šokinėja mano lovoje, o aš šluostau virtuvės stalą.

— Mamyte, mudu su Kęstučiu labai gerai prižiūrėjom tėtuką!

JUOKŲ MAIŠELIS

Mokslininko robotas dingo.

— Kodėl nepadėjo skelbimo laikraštyje?

— Robotas neskaito laikraščių.

— Ar žinai skirtumą tarp roboto ir pašto dėžės?

— Ne. Koks skirtumas?

— Gerai, kad tau nedaviau savo laiško išsiųsti!

— Kas atsitiko, kai mokslininkas pagamino mechanizuotą kengūrą?

— Australijoje atsirado daug didelių duobių.

— Kaip reikia šaukti robotą be ausų?

— Nežinau. Kaip?

— Gali šaukti, kiek nori, jis nieko negirdi!

— Kodėl robotas pradėjo lankyti vakarinius kursus?

— Norėjo išmokti skaityti tamsoje.

Mokslininkas nuėjo į krautuvę, kur parduoda paukščius ir gyvulius.

— Noriu pirkti 30,000 tarakonų.

— Kur dėsit tiek vabalų?

— Parduodu namą. Noriu jį palikti lygiai tokį, kokį pirkau.

— Nežinau, kodėl mano kompiuteris pradėjo kvailioti. Tam pačiam uždaviniui davė penkis skirtingus sprendimus.

— Gal pametė šriubą?

PROTO MANKSTA

I. LAIKAS BĖGA

Sausio mėnesiu vėl pradedam naujus metus. Apačioj surašyti įvairūs laikotarpiai. Pažymėk skaičiais 1, 2, 3 trumpiausią, vidutinį ir ilgiausią kiekvienoje eilutėje.

- a. SEKUNDĖ PUSVALANDIS MINUTĖ
- b. DIENA MĖNUO SAVAITĖ
- c. MOMENTAS POPIETIS VALANDA
- d. METAI PUSMETIS MĖNUO
- e. SAVAITGALIS DIENA PUSDIENIS
- f. ŠIMTMETIS DEŠIMTMETIS ERA

II. MINKIM MĮSLĖ

1. Lino liemenėlis,
Bičių sijonėlis,
Aukso žiedu žydi.
2. Abipus kalnelio
Žiba dvi žvakelės.
3. Septynios sesytės
Su dviem kasytėm
Vienoj lovoj guli.

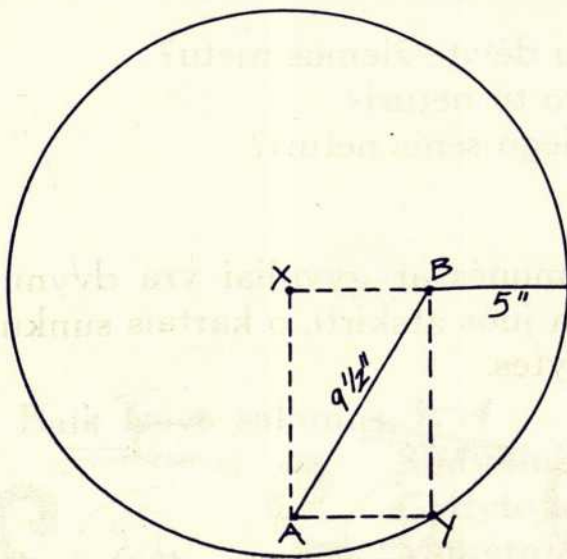
III. VALDOVAI

Sujunk valdantį asmenį su tuo, ką kiekvienas valdo.

1. Dievas	a. mokyklą
2. karalius	b. orkestrą
3. prezidentas	c. kariuomenę
4. generolas	d. klasę
5. popiežius	e. laivą
6. pirmininkas	f. karalystę
7. kapitonas	g. susirinkimą
8. dirigentas	h. visatą
9. mokytojas	i. Katalikų Bažnyčią
10. vedėjas	j. respubliką

IV. RATO PASLAPTIS

Algis pasižiūrėjo į šį ratą ir tuoj atspėjo jo plotį. Jis nenaudojo nei pieštuko, nei liniuotės. Ar ir tu gali atspėti diametrą, tik pažiūrėjus į piešinį?

obli

Kā sniego senis turi, ko tu neturi?

Kā tu užsivelki, ko sniego senis neturi?

VI. DVYNUKAI

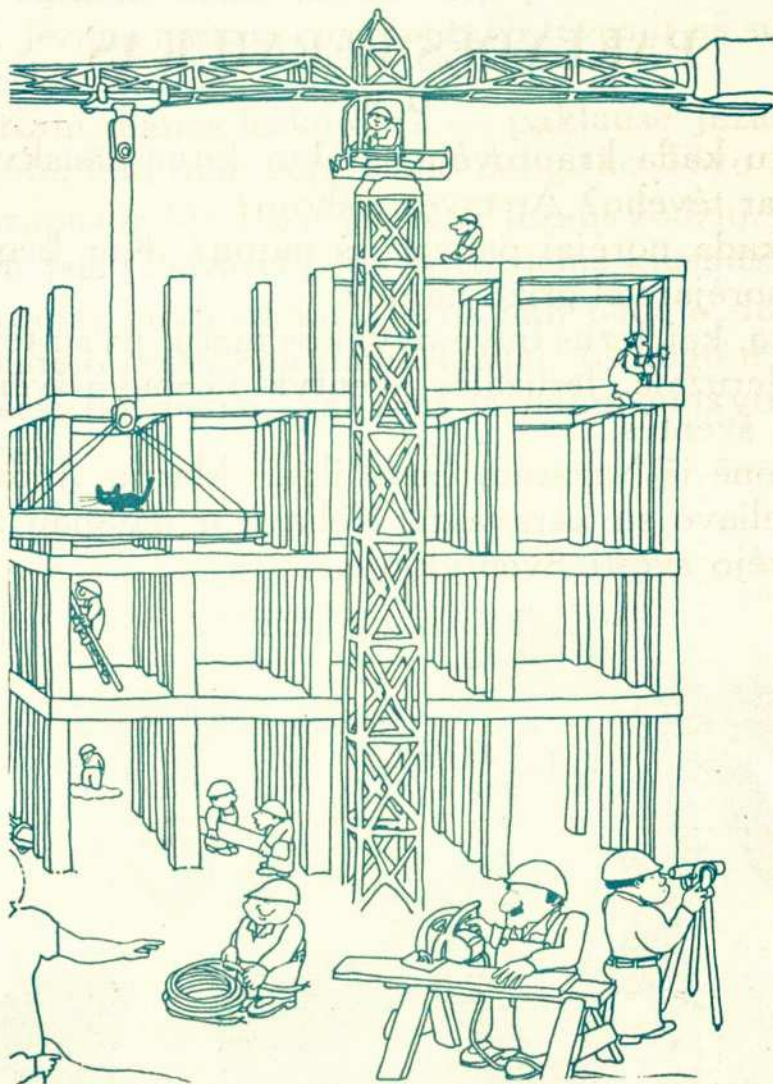
Panašūs ar vienodi žmonės ar gyvuliai yra dvynukai. Kartais yra lengva juos atskirti, o kartais sunku. Surask dvynukes katytes.

VII. STATYBA

Kiek darbininkų dirba prie šios statybos? Kiek gyvulių?

Surask ožį, keltuvą, matininką, suleidėją, elektriką, elektrinį pjūklą, kopėčias. Koks pastatas čia statomas? Ar daugiabutis namas? Ar profesinis pastatas su įvairiomis raštinėmis?

Baik šiuos sakinius:

Statybininkas s.....

Gydytojas g.....

Mokytojas m.....

PAKLYDĘS BERNIUKAS

O. M.

Ar tu kada krautuvėje, ar kur kitur atsiskyrei nuo mamos ar tėvelio? Ar tavęs ieškojo?

Ar kada norėjai pabėgti iš namų? Kur bėgai? Ar paskui norėjai vėl grįžti namo?

Kartą, kai Jėzus buvo dvylikos metų, jis su tėvais keliavo į Jeruzalę. Jeruzalės Šventykloje buvo švenčiamos svarbios šventės.

Kelionė iš Nazareto buvo ilga. Marija, Juozapas ir Jėzus keliavo su karavanu. Keliavo ir daugiau žmonių. Visi norėjo švesti Šventykloje.

Šventei pasibaigus, reikėjo grįžti namo. Vakare visi sustojo nakvoti. Juozapas ir Marija nerado Jėzaus savo draugų ir jų vaikų tarpe. Kur jis galėtų būti?

Juozapas ir Marija nutarė grįžti į Jeruzalę Jėzaus ieškoti. Po trijų dienų jie rado Jėzų Šventykloje. Jis kalbėjosi su Švento Rašto mokytojais.

— Vaikeli, kodėl mums taip padarei? — paklausė Marija, Jėzaus motina. — Štai tavo tėvas ir aš susirūpinę tavęs ieškome.

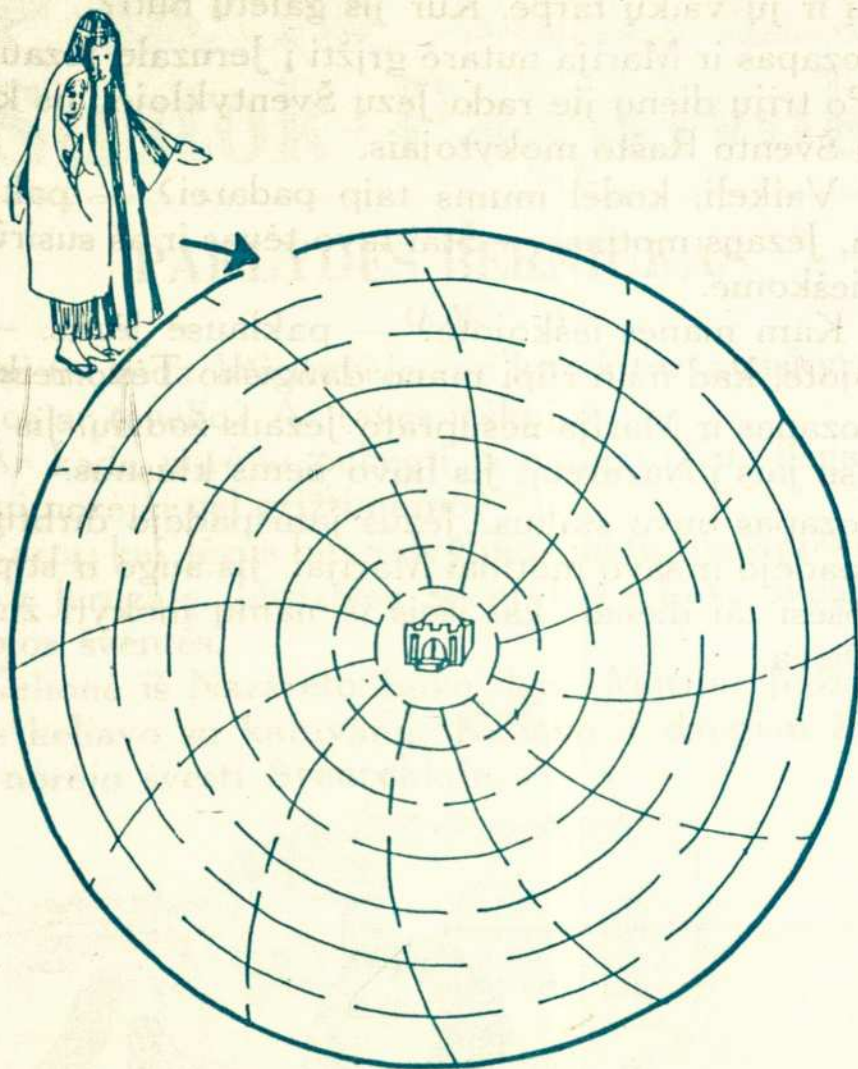
— Kam manęs ieškojote? — paklausė Jėzus. — Ar nežinojote, kad man rūpi mano dangiško Tėvo reikalai?

Juozapas ir Marija nesuprato Jėzaus žodžių. Jis grįžo namo su jais į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus.

Juozapas buvo stalius. Jėzus jam padėjo dirbtuvėje. Jėzus padėjo ir savo motinai Marijai. Jis augo ir stiprėjo. Jis ruošėsi tai dienai, kai išeis iš namų mokyti žmones apie Dievą.

**PADĒK Marijai ir Jozapui
rasti Jēzu Šventykloje.**

ATSIMINK: Jēzus visad tau padēs. Kiekvienā dienā prasīk jo pagalbos tuose dalykuose, kurie tau sunkūs. Jēzus tave myli ir nori, kad būtum laimingas berniukas ar laimīga mergaitē. Jēzus yra tavo geriausias draugas.

MERGAITĖ IR JOS ĮDOMŲS RADINIAI

Danguolė Sadūnaitė

Marytė Anning gyveno Anglijoje, viename pajūrio kaime. Kaimas vadinosi Lyme Regis vardu.

Kai ji buvo dar mažiukė, vos penkerių metų amžiaus, jos tėvelis veddavosi ją kartu su savimi už miesto, ieškoti suakmenėjusių kiaukutų, ant uolų ir jūros pakrantėse. Vėliau jis pardudavo šiuos radinius vasarotojams. Mat, kasmet atvykdavo svečių į jų kaimą atostogauti, pasimaudyti ir pakvėpuoti šviežiu jūros oru.

Marytės tėvelis mirė, jai esant vos dešimties metų. Bet ji ir toliau pati viena laikėsi jų papročio ir leisdavosi į iškylas, ieškodma kiaukutų.

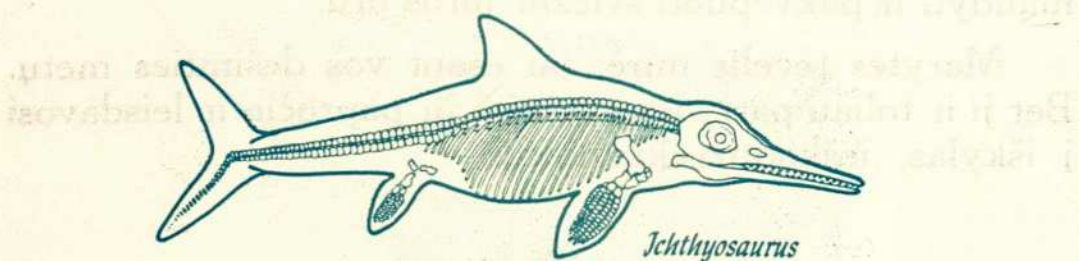

Ir taip 1811 metais, kai ji jau buvo dvylikos metų, Marytė Anning atrado savo pirmąjį "slibiną". Jos radinys buvo suakmenėjęs gyvūno skeletas, inkrustuotas mėlynam uolos sluoksnyje. Skeletas buvo didelis — arti septynių pėdų ilgumo.

Tik įsivaizduokit sau gyvūną su delfino snukiu, krokodilo dantimis, driežo krūtine ir kaukuole, banginio lenomis ir žuvies stuburu.

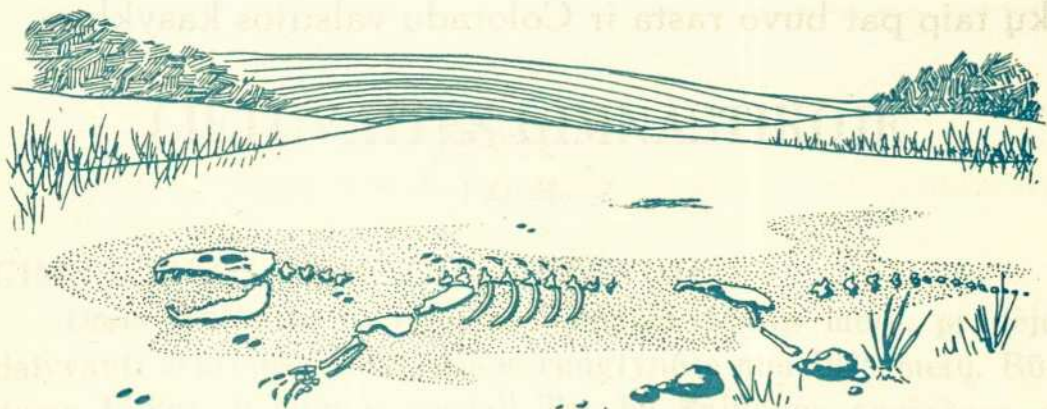
Keli vyrai iš kaimo atėjo Marytei į pagalbą ir padėjo išlaisvinti šį sunkų akmenį su jame esančiu slibinu. Ji net nebandė rodyti šio radinio vasarotojams. Nieko nelaukdama, nugabeno jį į artimiausią dvarą. Dvarininkas davė jai daugiau negu šimtą dolerių už šią iškaseną.

Slibiną dvarininkas nusiuntė į muziejų, taip kad viso pasaulio mokslininkai gautų progą jį patyrinėti. Kadan gi šis gyvūnas buvo pusiau žuvis ir pusiau driežas, mokslininkai pavadino jį *ICHTHYOSAURO* vardu. (Tai du graikų kalbos žodžiai, žuvei ir driežui aptarti).

Nuo tada, Marytė atsidėjo rinkimui šios rūšies suakmenėjusių gyvūnų, kuriuos ji perduodavo mokslo įstaigoms. Ir kai, laikui bėgant, ji geriau susipažino su įvairiais akmens sluoksniais uolose, mergaitei buvo lengviau atspėti, kur tų suakmenėjusių skeletų ieškoti.

Vėliau, jai pasisekė atrasti užsilikusius jūros žalčio griaučius, pavadintus PLESIOSAURO vardu. Dar vėliau, keletai metų praėjus, ji aptiko savo trečią didelį radinį: skraidančio roplio skeletą — PTEROSAURĄ. Tai buvo pirmasis šios rūšies radinys visoje Anglijoje.

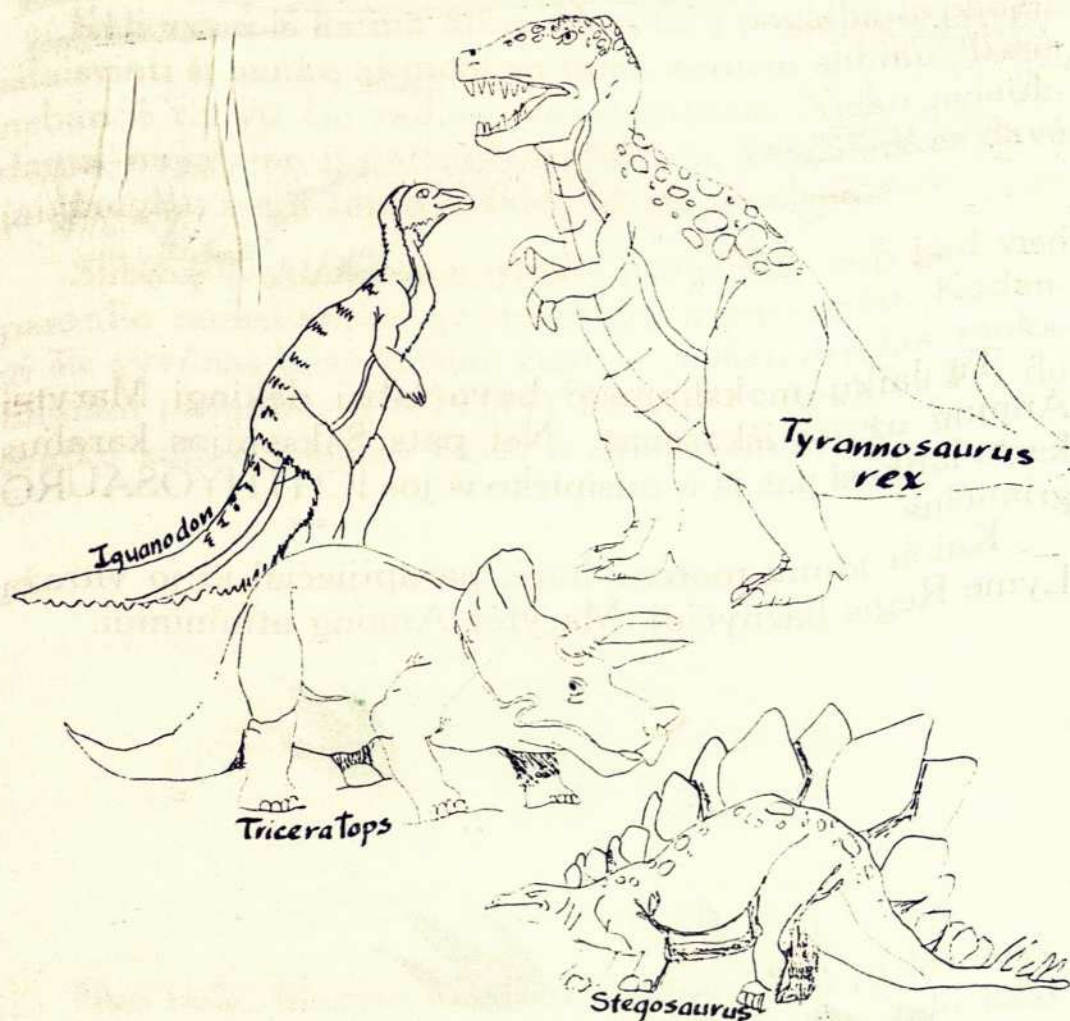

Tų laikų mokslininkai buvo labai dėkingi Marytei Anning už jos iškasenas. Net pats Saksonijos karalius kartą lankėsi pas ją ir nusipirko iš jos ICHTHYOSAURO griaučius.

Kai ši įdomi moteris mirė, parapijiečiai įdėjo vitražą Lyme Regis bažnyčioje, Marytės Anning atminimui.

Amerikoje ligi šiol nerasta dinosaurų griaučių, tik pėdsakai. Prieš kiek metų Utah valstijoje vienoje anglių kasykloje buvo rasti keisti pėdsakai. Jie buvo vieno urvo lubose. Pėdsakai buvo milžiniški—44 colių ilgio ir 32 colių pločio trijų pirštų nuospaudos. Mokslininkai nusprendė, kad tai iguandono rūšies dinosauro pėdsakai. Pėdsakų taip pat buvo rasta ir Colorado valstijos kasyklose.

*Šiuos dinosauros nupiešė Almis Udrys, 11 m.
iš Jackson, Michigan.*

LIETUVAITĖS GIMNASTIKOJE

O. M.

GIMNASTIKOS ŽVAIGŽDĖ LIETUVOJE

Dalia Kutkaitė iš Vilniaus, būdama 14-kos metų, pradėjo dalyvauti svarbiose gimnastikos rungtynėse nuo 1979 metų. Būdama 15-kos, ji laimėjo medalį Tarybų Sąjungos varžybose, o sekančiais metais nuvyko į Vokietiją dalyvauti tarptautinėse rungtynėse. Čia ji užėmė penktą vietą. Jos pasirodymai Argentinoje ir Brazilijoje 1986 m. buvo pavadinti "fiesta" vietinėje spaudoje.

Tris kartus Dalia buvo Tarybų Sąjungos čempione ir vieną kartą visos Europos čempione. Rodydama savo meną, ji apke-
liavo kelis žemynus ir daugelį šalių.

Dalia pradėjo mokytis gimnastikos, būdama septynerių me-
tų. Sporto mokykloje jai gerai sekėsi. Būdama dvylikos metų, ji
jau dalyvavo Tarybų Sąjungos mergaičių rungtynėse.

Nors Dalia jau atsisveikino su šiuo sportu, bet gal vėl iškils
nauja žvaigždė. Vilniuje kasmet vyksta tarptautinės gimnasti-
kos varžybos.

KYLANTI ŽVAIGŽDĖ KANADOJE

Lina Augaitytė gyvena Kanados sostinėje, Otavoje. Ji da-
lyvauja Mini-Coronet dešimties mergaičių grupėje, kurios kaip
geriausios gimnastikos atlikėjos siunčiamos į varžybas.

1988 metų sausio mėnesį Linutė
dalyvavo gimnastikos varžybose King-
stone, Ontario. Iš rytų Ontario rajono
ten buvo 9 gimnastikos klubai su apie
100 mergaičių. Kiekviena turėjo atlikti
4 gimnastikos veiksmus: šokimą per
ožį, gimnastiką ant grindų, veiksmus
ant grindų, veiksmus ant lygiagretės
ir ant sijos.

Savo amžiaus grupėje Linutė laimėjo antrą vietą šokime per ožį ir trečią vietą visose keturiose gimnastikos srityse.

Linutė mankština tris kartus savaitėje po 4 valandas. Pernai, būdama 7 metų amžiaus, ji buvo jauniausia savo grupėje.

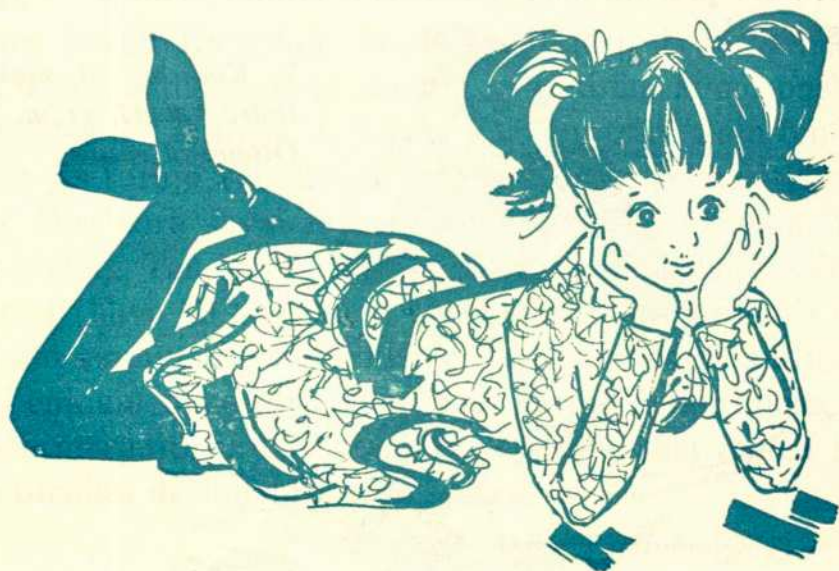
GIMNASTIKOS PRADŽIA

Graikai ir romėnai darydavo gimnastiką senais laikais. Senovės olimpinuose žaidimuose nuo 776 m. pr. Kristų iki 393 m. būdavo gimnastikos rungtynės.

Pirmasis modernios gimnastikos mokytojas buvo vokietis, Friedrich Simon. Jis mokė gimnastiką Basedow mokykloje, Dessau mieste Vokietijoje. Tai buvo 1776 metais — kai Amerika paskelbė savo nepriklausomybę.

TARPTAUTINĖS RUNGTYNĖS

Pirmos tarptautinės gimnastikos varžybos įvyko Londone 1975 m. 1976 m. olimpiadoje Montrealy Nadia Comaneci iš Rumunijos pirmoji gimnastė laimėjo po 10 taškų už tobulą atlikimą net 7 kartus! Anita Jokiel, lenkaitė, buvo jauniausia varžybų dalyvė 1977 m. Anglijoje. Ji buvo tik 11 metų ir 2 dienų amžiaus!

ŽIEMA

Mano mėgstamiausias metų laikas — žiema. Man labai patinka baltas, purus sniegas. Iš sniego galima nulipdyti sniego senį. Kai yra sniego, galima važinėti rogėmis, slidinėti.

Mūsų mokyklos mokiniai kasmet važiuoja autobusu į vietą už Ottawos slidinėti. Kelionė trunka apie 20 minučių. Ten visi tie, kurie nemoka slidinėti, gauna pamokas iš mokytojų ir greit pramoksta. O kaip smagu dideliame būry slidinėti! Laikas labai greit prabėga.

Žiemą taip pat labai smagu čiuožti pačiūžomis. Kai buvau maža, dažnai čiuoždavau. Šią žiemą vėl norėčiau bandyti čiuožti.

Man labai patinka važinėti rogutėmis. Smagu leistis žemyn nuo kalnelio. Kartais visa mano klasė suruošia žiemos išvyką į gamtą pasivažinėti rogutėmis.

Visa tai prisiminusi, nekantriai laikiu žiemos — ypač pirmojo sniego!

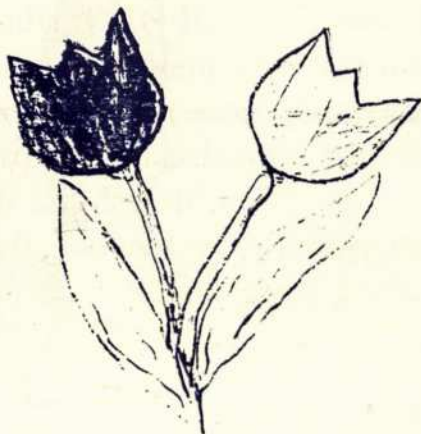

*V. Kudirkos lit. mokykla
Indrė Sakutė, 11 m.
Ottawa, Canada*

ŠALTIS

Lauke labai šalta. Visur pilna sniego. Gražu mūsų sodelyje: balta, balta. Šaltis išpuošė langus. Matau daug įvairių gėlyčių. Aš nupiešiau ant popieriaus tik TULPES. Jų žiedelius nuspalvinau geltonai ir raudonai, o lapelius — žaliai. Tai mūsų lietuviškos vėliavos spalvos.

*Lina Augaitytė, 7 m.
V. Kudirkos lit. mokykla
Ottawa, Canada*

ŽIEMOS METU SMAGU PRISIMINTI VASARĄ: MŪSŲ ATOSTOGOS

Rašo Bostono lit. mokyklos mokiniai.

Vasarą buvau Kanadoje, Šokių šventėje ir iš ten važiuoju į Čikagą. Ten aplankėm daug žmonių ir giminių. Mano pusbrolis buvo atskridęs iš Lietuvos. Jį vežėm į Vašingtoną. Jam ten labai patiko, bet jis turėjo vėl skristi atgal į Čikagą ir ruoštis grįžti į Lietuvą. Mes porą savaitių keliavome, paskui važiuoju į Neringos stovyklą. Ten man labai patiko. Žaidėm daug žaidimų. Mano namely buvo 10 mergaičių. Susipažinau su naujomis draugėmis. Mano mamytė dirbo virtuvėje ir gyveno atskiram namely su mano penkiamete sesute. Labai man patiko Šeimų diena. Viena vyresnė mergaitė ir berniukas buvo mūsų visų mama ir tėvelis. Aš turėjau dešimt brolių ir seserų.

Dana Pauliukonytė

Pernai vasarą skridau į Kaliforniją. Mano dėdė Vidmantas atvažiavo iš Lietuvos. Jis lankėsi Amerikoje tris mėnesius. Padėjo mano močiutei kraustyti į kitą butą. Vasarą buvau mano dėdės ir tetos vestuvėse. Mano dėdė — magikas. Jis moka visokių burtų. Vasaros pabaigoje važiavau į Cape Cod su drauge. Mesėjom į pajūrį ir į kiną.

Megutė Huston

Birželio mėnesį pasibaigė mokslo metai ir prasidėjo vasaros atostogos. Pernai vasara buvo labai įdomi. Aš važiavau į Skautų tautinę stovyklą, į Šokių šventę ir Neringos stovyklą. Man labiausiai patiko Neringa. Ten mes dainavom, šokom ir žaidėm. Vasaros atostogos labai greitai pasibaigė ir vėl turėjom grįžti į mokyklą.

Linas Phillips

Pereitą vasarą buvau Neringos šeimų stovykloje ir Šokių šventėje Kanadoje. Įdomiausia man buvo Neringoje. Namuose labiausiai nepatiko, kai mano katinas man įkando į koją. Neringoje buvo smagu, nes visada vaidinom ir buvo gražių berniukų.

Dailė Aukštikalnytė

Vasarą važiavau į Neringos stovyklą ir taip pat buvau Šokių šventėje. Man visur patiko, bet smagiausia buvo Neringoje. Mes gyvenom namelyje su 11 mergaičių. Turėjom tris lauzus ir dainavom. Šokom tautinius šokius.

Monika Heidemann

Pernai vasarą važiavau į Skautų tautinę stovyklą, į Šokių šventę Kanadoje ir į Neringos stovyklą. Visur labai patiko, bet labiausiai — tautinė stovykla. Mes gyvenom palapinėje ir buvo daug gražių berniukų. Ėjom iškylauti ir visokių įdomių dalykų darėm. Smagiai praleidau laiką ir atostogos greit pasibaigė.

Daina Budreckytė

Pernai važiavau į tautinę stovyklą su savo geriausia drauge Daina Budreckyte. Buvom vienoj palapinėj su Monikute Pintsch. Kiekvieną rytą kėlėm puse aštuonių ir ėjom į valgyklą. Po pusryčių tvarkydavom savo palapines. Iki pietų buvo užsiėmimai, o po pietų trumpas laisvalaikis ir maudymasis. Iki vakarienės dainavom, žaidėm ir kalbėjomės. Po vakarienės — vėliavų nuleidimas ir laužas. Stovykloje man labiausiai patiko šokiai ir berniukai. Smagiausia diena buvo Jūros diena.

Daina Senutaitė

Pernai vasarą buvau įvairiose stovyklose ir Šveicarijoje. Įdomiausia buvo Šveicarijoje. Apžiūrėjom katedrą, pilį ir buvom 4,000 metų kalno viršūnėje. Matėm 7 skirtingus miestus. Vienas miestas viduramžiais buvo vadinamas Bern. Kiti miestai buvo: Zurich, Geneva, Montreaux, Interlakin, Basil ir Jung Prajoch. Prie Zuricho matėm didelę bažnyčią, o prie Baselio matėm liekanas iš romėnų laikų prieš Kristų.

Varpas de Sa Pereira

EGLUTĖS KONKURSAS

EGLUTĖ skelbia konkursą rašytojams:
suaugusiems ir jaunimui.

I. Parašyti pasaką arba apysaką vaikams. Tema — laisva,
nedaugiau 5 mašinėle rašytų puslapių.

I premija \$100.00

II premija 50.00

III premija 25.00

a r b a

II. Sukurti galvosūkių bei uždavinių nemažiau 4 puslapius.

I premija \$50.00

II premija 25.00

a r b a

III. Paruošti rašinėlį vienam iš šių skyrių:

“Ar žinai”, “Gamta ir aplinka”, “Lietuva ir mes”.

Rašinėlio ilgis — 3-4 mašinėle rašyti puslapiai.

Galima pridėti ir piešinius ar brėžinius.

I premija \$100.00

II premija 50.00

III premija 25.00

Konkursui skiriamus kūrinius reikia atsiųsti EGLUTĖS redakcijai iki 1989 m. gegužės 31 dienos. Galima dalyvauti ir keliuose poskyriuose iš karto. Darbai bus įvertinami redakcijos paskirtos komisijos ir bus paskelbti.

KVIEČIAME DALYVAUTI! SEKMĖS!

